

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vniuersis Christi Fidelibvs Crucesignatis in Romaniaë partibus constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vari, præceptum apostolicum taliter impleturi quod pro defectu vestro non cogatur ad nos ulterius replicare querelam. Testes &c. Nullis litteris &c. Quod si non omnes &c. tu, frater &c. Datum Laterani IX. Kal. April. anno decimo.

CLERO ET POPULO VERISIEN.

Epist. 17.
Vt obedientiam & reverentiam impendant Magistro Gasino in Archiepiscopum Variensis.

ET apostolica sedis auctoritas & Ecclesie Constantinopolitane necessitas nos induxit ut Magistrum Guarin, tunc Electum, nunc autem Archiepiscopum vestrum, ad nostram præsentiam accedentem ordinare in Diaconum & Presbyterum, & consecrare in Pontificem curarem, Pallium, sibi videlicet pontificalis officij plenitudinem, concedendo. Sic enim Romanus Pontifex vocavit alios in partem sollicitudinis ut sibi retinuerit plenitudinem potestatis. Unde canonica tradit auctoritas quod undecunque venientes ad ipsum, ruitionem & consecrationem accipiant ab eodem; quoniam qui utitur jure suo, non intelligitur aliis injuriam irrogare. Idem verò, licet à venerabili fratre nostro . . . Patriarcha Constantinopolitano fuerit confirmatus, non tamen ab eo poterat consecrari, pro eo quod Coepiscopos non habeat unde oportuit ipsum . . . Athenien. & . . . Theban. Electos pro consecrationis munere obtinendo in Syriam destinare. Ipsum igitur iis ex causis ordinatum, consecratum, & palliatum à nobis cum gratiæ nostræ favore remittimus, per apostolica vobis scripta mandantes quatinus ei reverentiam & obedientiam impendatis tam debitam quam devotam. Dat. Laterani III. Kal. April. anno decimo.

In eundem modum Patriarchæ Constantinopolitano. Datum ut in alia.

In eundem modum carissimo in Christo filio Henrico Imperatori Constantinopolitano Illustri. Datum ut in alia.

G. VERISIENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 36.
Decernitur excommunicationis & suspensionis sententia lata sine rationabili causa non teneri & sententiam que post appellacionem contigerit jaculari non esse servandam tanquam irritam.

CVm per manus nostras ordinatus fueris in Diaconum & Presbyterum, & in Episcopum consecratus, ut tam nostro quam tuo deferamus honori, auctoritate præsentium inhibemus ne quis in te sine manifesta & rationabili causa suspensionis vel excommunicationis sententiam promulgare præsumat, semperque ammonitio canonica præmittatur, nisi fortè talis esset excessus qui ordinem judicarij exigeret non servandum. Si verò te præsenferis aggravari, Tom. II.

liberè tibi liceat sedem apostolicam appellare, ut imminens tibi gravamen evites. Et si post appellationem hujusmodi quisquam in te suspensionis vel excommunicationis sententiam præsumperit jaculari, nos eam decernimus non servandam, tanquam irritam & inanem. Nulli ergo &c. nostræ inhibitionis, concessionis, & constitutionis &c. Si quis autem &c. Datum ut in alijs.

E I D E M.

CVm Constantinopolitanum Imperium nondum sit adeo solidatum quin adhuc ex magna parte fluctuet status ejus, indemnitati tuæ paterna volumus in posterum sollicitudine præcavere, ut quicquid ex futuris eventibus extra civitatem Constantinopolitanam contingat, infra ipsam speciale refugium habeas, ad quod exigente necessitate recurras. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis postulationibus grato concurrentes assensu, concedimus ut beneficia, quæ in prænominata civitate, antequam ad onus pastoralis officij fuisses assumptus, canonicè fueras affectus, cum omnimoda integritate retineas, donec nobis & successoribus nostris visum fuerit expedire. Datum ut supra.

Epist. 37.
Indulgetur ut beneficia, quæ in ipsa civitate antequam esset promotus obtinebat, possit retinere.

VNIVERSIS CHRISTI FIDELIBVS
Cruce signatis in Romanie partibus
constitutis.

CVm ad apostolicæ commonitionis Capices, relictis patriis laribus, & bonis proprijs pro reverentia divini nominis vilipensis, ad partes orientales vos duxeritis transferendos, ut recuperationi terræ sanctæ fortius insistatis, inefficax ad hoc virtus existit humana, nec quicquam per se potest efficere, nisi desuper id sibi fuerit attributum. propter quod ad auctorem rerum omnium in humilitatis spiritu & in anima contrita totis est vobis affectibus recurrendum, ipsum submissis precibus implorantes, ut iter vestrum ad finem dirigat exoptatum, & per præsentem laborem fructus vobis præparetur æternus. Quia verò de vobis paterno affectu curam gerimus diligentem, universitatem vestram rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, in remissionem vobis peccaminum nihilominus injungentes, quatinus cum in voluntate divina cuncta sint posita, stabiles & fortes in creatoris vestri obsequio persistatis, totam spem vestram proiciat.

Epist. 18.
Suadetur ut contra paganos per fidos terribiles & fortes in creatoris nostri obsequio assistant.

tes in ipsum: quoniam ipse, vobis in ejus timore manentibus, vias inimicorum crucis Christi sua virtute in tenebras convertet & lubricum, & præter æternam gloriam omnia vobis ad præsens adventantia in prospera commutabit. Est enim Crucesignatorum copiosa multitudo, sicut firmiter speramus, in auxilium vestrum citò ventura, cum quibus ad paganorum perfidiam à Christianorum sinibus exufflandam efficaciter cum Dei auxilio poteritis laborare. Datum ut supra.

A. ILLVSTRI REGI VNGARIÆ.

Epist. 39.
 Revertitur
 persuadendo
 quod pro malo
 non habeat si
 electio facta
 Præpositi Pa-
 benburgensis in
 Archiepisco-
 pum Colocen-
 germani con-
 jugis tuæ, qui
 in ætate &
 alijs illiteratus
 existeret, con-
 firmati non
 possit.

Sicut regali prudentiæ per alias nos meminimus litteras intimasse, illa te caritatis prærogativa diligimus ut nihil tibi negare velimus quod essemus aliquando cuiquam Principum concessuri, cum ad honorem & profectum tuum, quantum cum Deo possumus, efficaciter aspiremus. Licet autem affectuosas nobis preces porrexeris pro dilecto filio . . . Pabenburgensi Præposito germano . . . conjugis tuæ in Archiepiscopum Colocensem electo, ut ei, quem in archiepiscopali officio tibi & regno tuo utilem fore ac necessarium confidebas, beneficium confirmationis conferre, ac donum Palle transmittere dignemur, quia tamen Apostolus docet ut manus citò nemini imponamus, videlicet antequam de ipso per examinationem canonicam habeamus certitudinem plenioram, & nos de ipsius Præpositi ætate ac litteratura eramus incerti, venerabili fratri nostro . . . Archiepiscopo & dilecto filio . . . Præposito Salceburgensi dedimus in mandatis ut super iis diligenter inquirent, & quod invenirent nobis fideliter intimarent, serenitati tuæ litteris apostolicis intimantes quòd si litteratura non solum eminens, sed saltem competens in eo foret inventa, & ætas non solum perfecta, sed saltem perfectioni vicina, usque adeo tuæ desiderabamus satisfacere voluntati ut nisi tantus appareret in utraque defectus quòd non deberet aliquatenus tolerari, temperato rigore cum ipso curarem ex gratiæ dispensare, alioquin non nostræ duntaxat, sed ipsius posset insufficientiæ imputari, si tua supplicatio circa ipsum optatum non fortiter effectum. Præfatus autem Salceburgensis Archiepiscopus nuper apostolati nostro per suas litteras intimavit quòd accedens ad fines Vngariæ, duobus

suffraganeis Colocensis Ecclesiæ aliisque viris idoneis in sua præsentia constitutis, ad examinationem prædicti Præpositi juxta formam mandati nostri processit, asserens se reperisse illum textum expedite legentem, & interpretantem ejusdem verba suo idiomate competenter, & aptè præterea de constructione grammatica respondentem, quendam verò Militem ipsius Præpositi pædagogum juramento corporaliter præfinito affirmantem eum indubitanter esse viginti quinque annorum & ultra, & huic quidem ætati staturam sui corporis concordare. Nos ergo super iis habitu cum fratribus nostris diligenti tractatu, perpendimus evidentem nec in jure canonico nec in divino eloquio vel tenuiter commendatum, & ætatem ipsius non solum non esse perfectam, sed nec etiam perfectioni vicinam. Quæ duo, videlicet ætas legitima & litteratura sufficiens, adeo sunt Archiepiscopo necessaria, qui debet esse pater patrum & magistrorum magister, ut juxta statutum Lateranensis Concilij, si Clerici præsumpserint quemquam eligere, non solum in Archiepiscopum sed etiam in Episcopum, qui patiat in illis duobus aut alterutro eorum defectum, præter hoc quòd irrita est talis electio, ipsi ea vice sint eligendi potestate privati, & per triennium à beneficiorum perceptione suspensi. Unde quod est irritum ipso jure nos non potuimus ratum habere, misericorditer agentes ob tui gratiam & favorem cum Capitulo Colocensi quòd ei poenam in prælibato decreto statutam non duximus infligendam. Dolemus autem non modicum quòd in hoc regiæ non potuimus satisfacere voluntati; ne si fortè declinarem ad dexteram vel sinistram, esset in manu nostra pondus & pondus, mensura & mensura, quorum utrumque abominabile est apud Deum. Unigenitus enim Dei filius Iesus Christus, qui ab ipsa conceptione Spiritum sine mensura recepit, usque ad tricesimum annum distulit prædicationis officium exercere, per hoc evidenter ostendens quod ante tricesimum annum nemo sibi debet prædicationis officium usurpare, quod maxime convenit sollicitudini pastoralis. Ex eo verò quòd legitur quia Iesus erat incipiens quasi annorum triginta notatur quòd si eligendus in Præfulem sit illi ætati propinquus, dispensari potest cum illo, quando necessitas vel utilitas id expolcit, dummodo